

РЕШЕНИЕ

№ 4993

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11780** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/, във вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Столична община, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, офис 1, срещу Решение от 08.12.2022 г. на ръководителя на УО на ОПОС 2014-2020, с което е отказана верификация на средства, поискани с Искане за междинно плащане № 4/06.12.2022 г.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че административният орган е допуснал смесване на отказ за верификация на разходи и извършване на финансова корекция, засягащи допустимите разходи, като с решението е извършена финансова корекция. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Ответникът - Ръководителят на УО на ОПОС 2014-2020 – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Столична община е бенефициент по АДБФП № Д-34-1/01.02.2022г. /лист 36-39 от делото/ по процедура за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16M1OP002-1.020 "Изграждане на ВиК инфраструктура в Столична община", сключен между Министъра на околната среда и водите в качеството му на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020 г.“ и Столична община. Договорът е на стойност 140 495 700,84 лева, с предвидени 12 дейности по различни направления и срок на изпълнение 29 месеца, считано от датата на подписване.

С Решение на Ръководителя на УО на ОПОС от 29.11.2022 г. /лист 17-24 от делото/, изпратено на бенефициента с Писмо изх. № 1-020-0001-2-866/29.11.2022 г. /лист 25 от делото/ на Столична община е наложена финансова корекция в размер на 10 % от засегнатите от нарушението разходи по Договор № СОА22-ДГ55-612/27.09.2022 г. с изпълнител Д. „С.-К.“ на стойност 47 474 777 лв. Решението не е влязло в сила, тъй като е оспорено и е образувано адм. дело № 11415/2022 г. по описа на АССГ, III отделение, 46 състав.

С Решение на Ръководителя на УО на ОПОС от 29.11.2022 г. /лист 26-30 от делото/, изпратено на бенефициента с Писмо изх. № 1-020-0001-2-867 /лист 16 от делото/ на Столична община е наложена финансова корекция в размер на 5% от засегнатите от нарушението разходи по Договор № СОА22-ДГ55-648/14.10.2022 г. с изпълнител „С. А.“ Д. на стойност 1 595 505 лв. Решението не е влязло в сила, тъй като е оспорено и е образувано адм. дело № 11439/2022 г. по описа на АССГ, 36 състав.

Във връзка със заявено от Столична община искане за междинно плащане по проекта № 4/06.12.2022 г. на стойност 4 459 012,45 лв., Р. на ОП „Околна среда 2014- 2020г.“ е издал оспореното решение, с което от една страна одобрява сума за плащане по искането в размер на 4 024 067,54 лв., а от друга страна намалява размера на верифицираната сума с 434 944,91 лв. за сметка на БФП и не признава съответстващата според АДБФП на нея сума на собствено финансиране в размер на 198 439,27 лв. по следните съображения:

С оспорения акт /т. 1.1 от акта/ на основание чл. 75, ал. 1, във връзка с чл. 71, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕФСУ е извършена финансова корекция и не е одобрено възстановяването на бенефициента Столична община на сума в размер на 423 988,58 лв. от БФП и не е призната съответстващата според АДБФП на нея сума на собствено финансиране в размер на 193 440,55 лв. от поисканите за верифициране от бенефициента разходи в размер на 6 174 291,27 лв. по фактура № № [ЕГН]/24.11.2022 г. по дейност № 1 „И. за обект „Реконструкция, модернизация и доизграждане на СГПСОВ - К.“, от бюджетни редове както следва: I.1.1 Разходи за проектиране за обект "Реконструкция, модернизация и доизграждане на СГПСОВ - К." (дейност 1) - 4 008,83 лв. от БФП и 1 828,99 лв. съответстваща според АДБФП на нея сума на собствено финансиране; I.1.2 Разходи за проектиране за обект "Реконструкция, модернизация и доизграждане на СГПСОВ - К." (дейност 1) - 14 694,25 лв. от БФП и 6 704,10 лв. съответстваща според АДБФП на нея сума на собствено финансиране; I.1.11 Разходи за авторски надзор за обект "Реконструкция, модернизация и доизграждане на СГПСОВ - К." (дейност 1) - 890,86 лв. от БФП и 406,44 лв. съответстваща според АДБФП на нея сума на собствено финансиране; I.1.12 Разходи

за авторски надзор за обект "Реконструкция, модернизация и доизграждане на СГПСОВ - К." (дейност 1) - 3 265,39 лв. от БФП и 1 489,80 лв. съответстваща според АДФП на нея сума на собствено финансиране; II.2.1 Разходи за материални активи - технологично оборудване на СГПСОВ - К. (дейност 1) - 52 033,98 лв. от БФП и 23 739,98 лв. съответстваща според АДФП на нея сума на собствено финансиране; II.2.2 Разходи за материални активи - технологично оборудване на СГПСОВ - К. (дейност 1) - 204 146,40 лв. от БФП и 93 139,76 лв. съответстваща според АДФП на нея сума на собствено финансиране; V.5.1 Разходи за СМР за обект „Реконструкция, модернизация и доизграждане на СГПСОВ - К.“ (дейност 1) - 33 944,49 лв. от БФП и 15 486,84 лв. съответстваща според АДФП на нея сума на собствено финансиране и V.5.2 Разходи за СМР за обект „Реконструкция, модернизация и доизграждане на СГПСОВ - К.“ (дейност 1) - 111 004,38 лв. от БФП и 50 644,64 лв. съответстваща според АДФП на нея сума на собствено финансиране, поради наложена финансова корекция в размер на 10 % от стойността на засегнатите от нередността разходи по договор №СОА22-ДГ55-612/27.09.2022 г., с изпълнител Д. „С.-К.“, определена на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ с Решение на Ръководителя на УО на ОПОС от 29.11.2022 г.

С оспорения акт /т. 1.2 от акта/ на основание чл. 75, ал. 1, във връзка с чл. 71, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ, е извършена финансова корекция и не е одобрено възстановяването на бенефициента на сума в размер на 10 956,33 лв. от БФП и не е призната съответстващата според АДФП на нея сума на собствено финансиране в размер на 4 998,72 лв. от поисканите за верифициране от бенефициента разходи в размер на 319 101,00 лв. по фактура № [ЕГН]/16.11.2022 г. по дейност № 11 „Организация и управление на проекта“, от бюджетни редове както следва: VII.8.1 Организация и управление на проекта (дейност 11) - 9 073,51 лв. от БФП и 4 139,70 лв. съответстваща според АДФП на нея сума на собствено финансиране и VII.8.2 Организация и управление на проекта (дейност 11) - 1 882,82 лв. от БФП и 859,02 лв. съответстваща според АДФП на нея сума на собствено финансиране, поради наложена финансова корекция в размер на 5 % от стойността на засегнатите от нередността разходи по договор № СОА22-ДГ55-648/14.10.2022 г. с изпълнител Обединение "С. А." Д. ", определена на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ с Решение на Ръководителя на УО на ОПОС от 29.11.2022 г.

От ответника в производството са представени допълнителни доказателства /лист 121-122 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

В Държавен вестник, бр. 51 от 01.07.2022 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от

Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 г., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“. Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед горното, приложима към разглеждането на настоящия спор е редакцията на закона към ДВ бр. 52 от 09.06.2020 г., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022 г.

Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 от ЗУСЕФСУ, ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Съгласно чл. 5 от Устройствения правилник на Министерството на околната среда и водите /в сила от 01.10.2017 г. Приет с ПМС № 208 от 27.09.2017 г./, Министърът или оправомощено от него длъжностно лице управлява програми и проекти в сферата на своята компетентност, финансирани от предприєдинителните фондове, Структурните фондове, Кохезионния фонд и други финансови инструменти на Европейския съюз (ЕС), както и от други международни финансови институции и донори, и осигурява ефикасното и правомерното управление на тези програми и проекти. В чл. 33, ал. 2 от Устройствения правилник на МОСВ е предвидено, че Главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда“ изпълнява функциите на Управляващ орган на ОПОС за програмния период 2014-2020 г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности. ГД „ОПОС“ се ръководи от главен директор. По делото е представена Заповед № РД-913/10.10.2022 г. на Министъра на околната среда и водите /лист 34 от делото/, от която е видно, че Г. С. – главен директор на главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда“ е оправомощена да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОПОС 2014-2020 г., поради което съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същото да бъде признато за нищожно.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Производството по верификация на разходи е регламентирано в чл. 60 - 68 ЗУСЕФСУ. Съгласно сочените разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличието на физически и финансов напредък на проекта.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, управляващите органи извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане на бенефициента. Именно такова искане за междинно плащане № 4 е депозирано от жалбоподателя, което по делото не е спорно.

Общите условия за допустимост на разходите са предвидени в разпоредбите на чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕФСУ. Съгласно чл. 59 от ЗУСЕФСУ, конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период се определят с нормативен акт на Министерския съвет. В изпълнение на законовата делегация е прието Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. на МС за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 (ПМС № 189/2016 г.), което по аргумент от чл. 2, ал. 1, т. 7 е приложимо и за ОПОС 2014 - 2020. За всяка процедура по програма по чл. 3, ал. 2 се определят: 1. допустимите категории разходи и максималните размери на разходите, ако има такива; 2. методът, приложим за определянето на разходите, и условията за изплащане на безвъзмездната финансова помощ и възстановимата помощ, когато за тях се прилагат формите по чл. 55, ал. 1, т. 2 – 4 ЗУСЕФСУ; 3. при проекти, които генерират приходи - методът, по който нетните приходи се приспадат от разходите за проекта; 4. специфичните условия, на които да отговорят разходите, за да се третират като допустими, включително условията, при които проектът се смята за осъществен извън програмния район. За допустимостта на разходите е необходимо те да бъдат заложили като разход в проектното предложение, да са направени в срока съобразно графика на дейностите и да са необходими за постигане на поставените цели. По направено искане за плащане разходите се верифицират въз основа на документите по чл. 60, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, представени от бенефициента, чрез извършване на управленски проверки.

Във връзка с предоставената безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове, съответният УО и съобразно разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, има правомощие да верифицира разходите, като извърши дължимата проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо, съответно да откаже тяхното верифициране, ако не са налице законовите предпоставки за тяхната допустимост по чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕФСУ.

Оспореното в настоящото производство решение е издадено на основание чл. 60, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, като с него е намален размерът на верифицираната сума с 434 944,91 лв. и не е призната съответстващата според АДФП на нея сума на собствено финансиране в размер на 198 439,27 лв. Сумите, които не са верифицирани с решението на Р. на ОПОС 2014-2020, включват разходи, засегнати от нарушения, за които са определени финансови корекции, като актът е мотивиран и с разпоредбите на чл. 75, ал. 1 и чл. 71, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕФСУ.

Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се извършва от плащания по проекта, в които са включени засегнатите от нарушението разходи. Когато решението за определяне на финансовата корекция е издадено след съответното плащане, финансовата корекция се извършва чрез доброволно изпълнение от страна на бенефициента в 14-дневен срок, а за програмите за Трансгранично сътрудничество по външните граници на Европейския съюз в 30-дневен срок. След изтичане на срока за доброволно плащане финансовата корекция се извършва от следващо плащане по проекта заедно с дължимите лихви за просрочие.

Съдът приема, че правилно Р. на ОПОС 2014-2020 е приложил именно разпоредбата на чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, като не е налице твърдяното от жалбоподателя смесване на производството по налагане на финансова корекция с производството по

верифициране на междинно плащане. Същността на финансовата корекция се изразява в отмяна на вече предоставена финансова помощ, респ. в намаляване размера на допустими разходи по определен проект. Финансовата корекция води до намаляване на безвъзмездната финансовата помощ, предоставена по конкретен проект. С решението за определяне на финансова корекция се посочва единствено нейният размер. Изпълнението на решението за определяне на финансова корекция е свързано с приложението на чл. 75 от ЗУСЕФСУ, който дава възможност на УО да извърши определената с отделен акт финансова корекция, като я приспадне от заявените за верифициране средства.

Производствата по определяне на финансова корекция и по верификация на допустими за финансиране разходи са различни, но и двете имат за цел да гарантират законосъобразното разходване на предоставените от фондовете на Европейския съюз под формата на безвъзмездна финансова помощ средства, като се провеждат при различни предпоставки и имат различни правни последици. С оспореното решение Р. на ОПОС 2014-2020 е съобразил определените вече преди заявеното искане за плащане финансови корекции и на основание чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ ги е извършил, т. е. предприел е действие по изпълнение на решенията за определяне на финансова корекция. Обстоятелството дали последните са влезли в сила е ирелевантно, доколкото същите имат предварително изпълнение по закон и няма данни тяхното изпълнение да е спряно или да са отменени по съответния ред. Без значение е и основателността на жалбите срещу тези решения, тъй като при евентуална отмяна след оспорването им по съдебен ред, претенцията за верификация на сумите може да бъде предявена отново, съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ.

Направеното в жалбата възражение за липсата на нарушение, представляващо нередност е неотнормимо към производството по верификация на междинно плащане по подадено от бенефициета искане. При верифицирането на разходи по поредно искане за плащане/какъвто е настоящия случай/ по даден проект, УО е задължен да коригира вече верифицирани разходи, които са засегнати от определена финансова корекция и именно това е направил ответника по делото с оспорения административен акт. Следва да се отбележи, че по делото не бяха представени доказателства, решенията за наложени финансови корекции от 29.11.2022 г. да са отменени по съответния ред.

При издаването на оспореното решение Р. на ОПОС 2014-2020 е съобразил и целта на закона – да се верифицират само разходи, които не са засегнати от нарушения.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, като издадено в съответствие с процесуалните правила и материалния закон, както и с целта на закона и следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 540 лв. Основателно е направеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение. Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от Наредбата

за заплащането на правната помощ предвижда максимален размер на юрисконсултското възнаграждение за дела с материален интерес над 10 000 лв., който е 540 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Столична община, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, офис 1, срещу Решение от 08.12.2022 г. на ръководителя на УО на ОПОС 2014-2020, с което е отказана верификация на средства поискани с Искане за междинно плащане № 4/06.12.2022 г. в размер 434 944,91 лв. за сметка на БФП и не е призната съответстващата според АДФП на нея сума на собствено финансиране в размер на 198 439,27 лв.

ОСЪЖДА Столична община, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на Министерство на околната среда и водите сумата от 540 лв. /петстотин и четиридесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: